

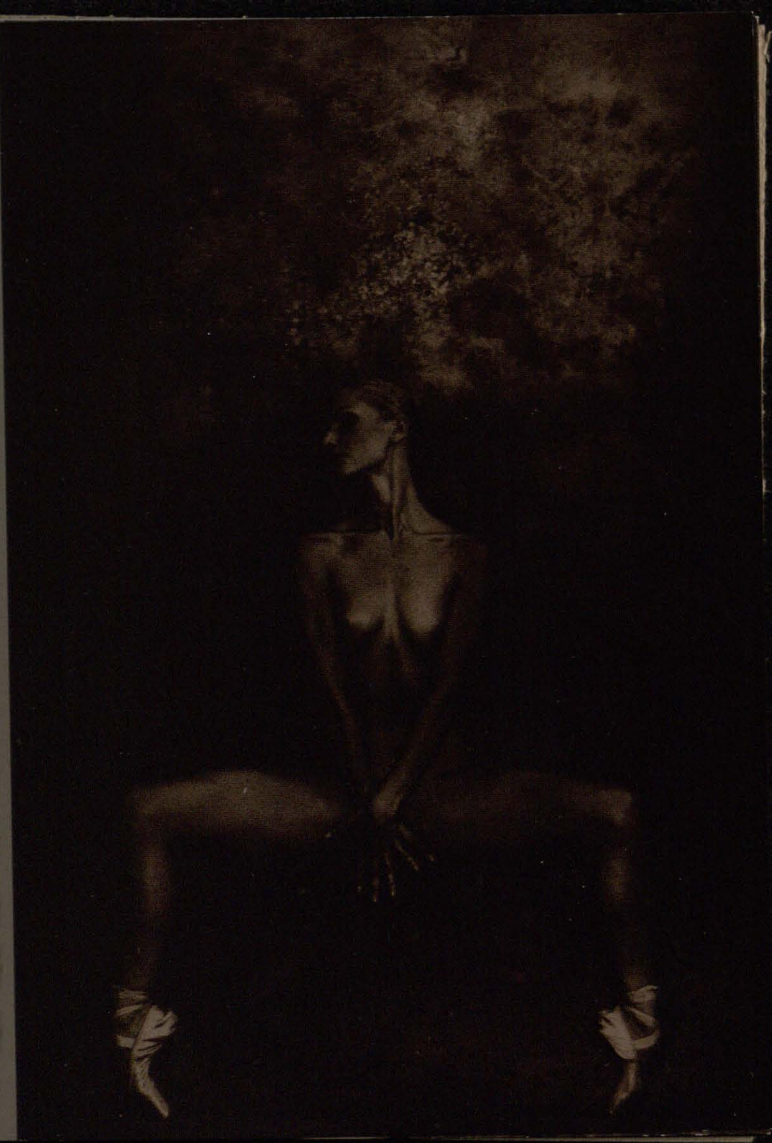
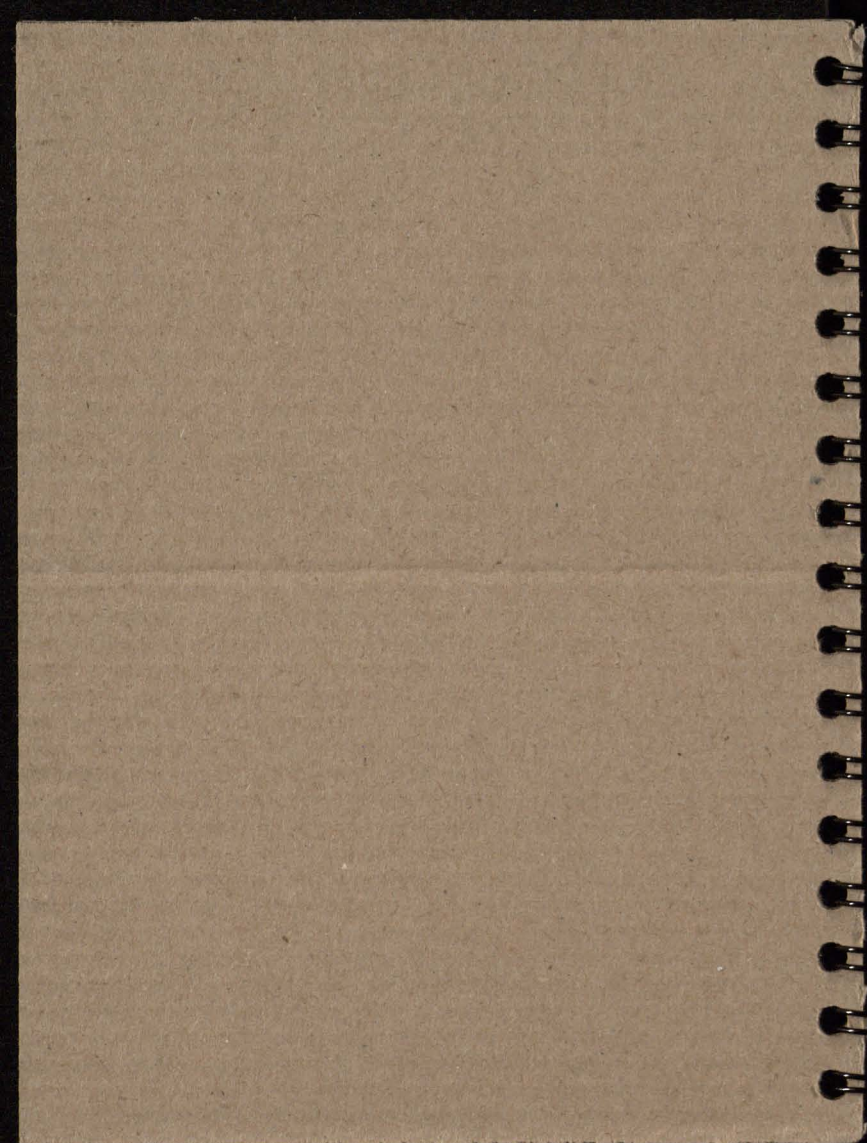
**MACIEJ
MANKOWSKI**

**MACIEJ
MANKOWSKI
PHOTO
DESIGN**

**PHOTO
DESIGN**

P O R T F O L I O

**MAC
MANKOWSKI
PHOTO
DESIGN**

fotografia

jest ustanowiona jako

przedmiot w sposób
dość nieokreślony;

osoby, które są na niej

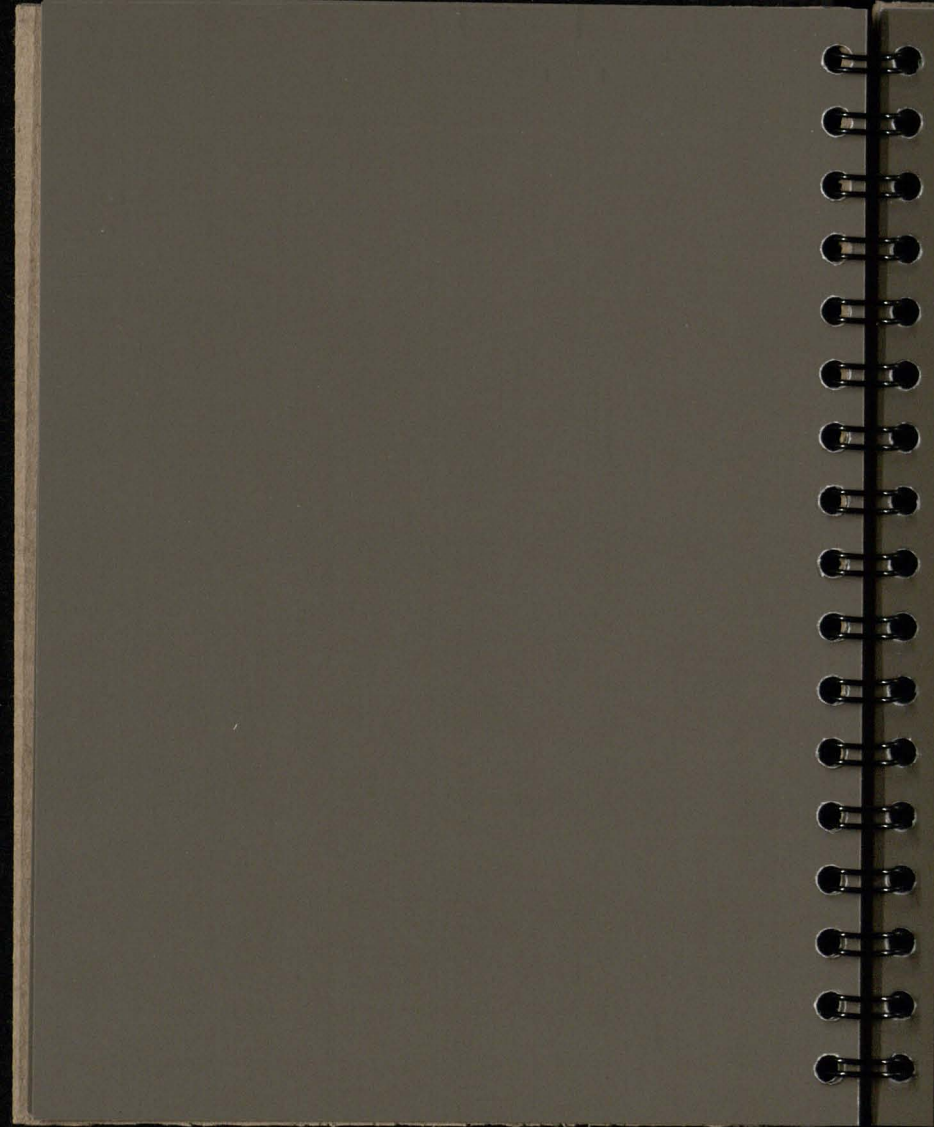
przedstawione, stanowią **rzeczywiście**
osoby,

ale tylko z powodu ich
podobieństwa do żywych

stot ludzkich, bez
szczególnej intencjonalności.
unoszą się pomiędzy
brzegami spostrzeżenia, znaku i obrazu,

nigdy nie osiągając żadnego z **nich**.

To, co
fotOgrafia powiela

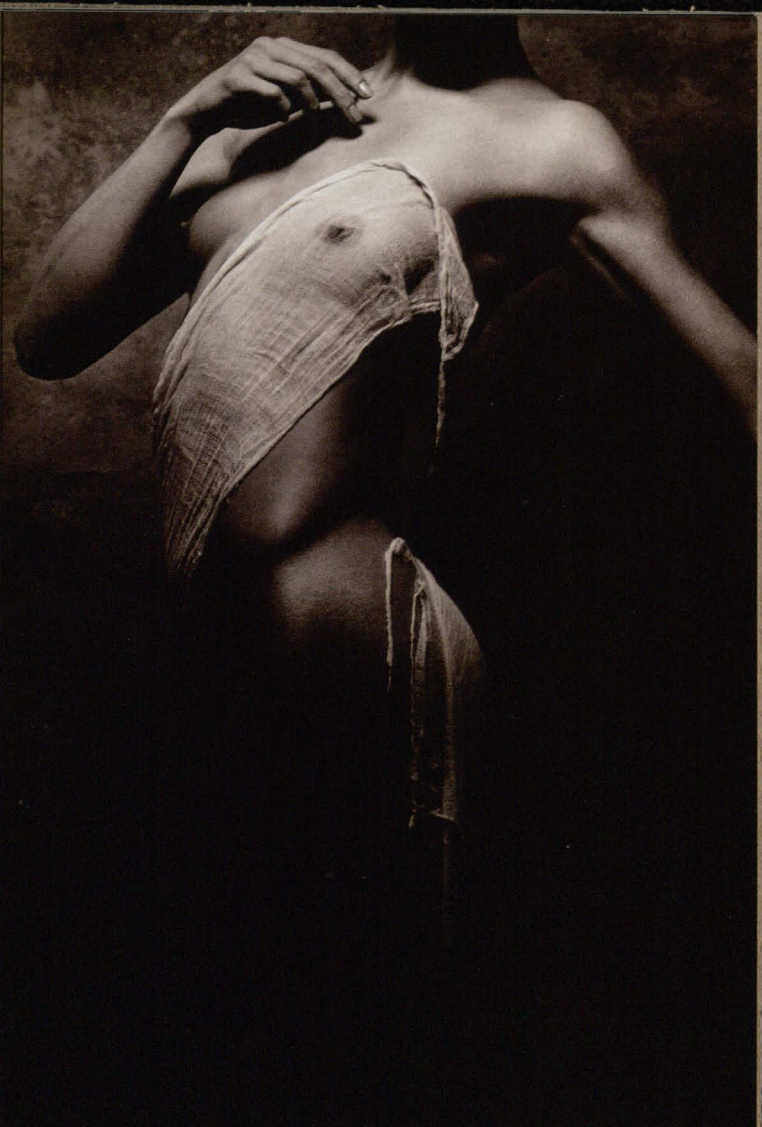
w n i e s k o ń c z o n o ść ,

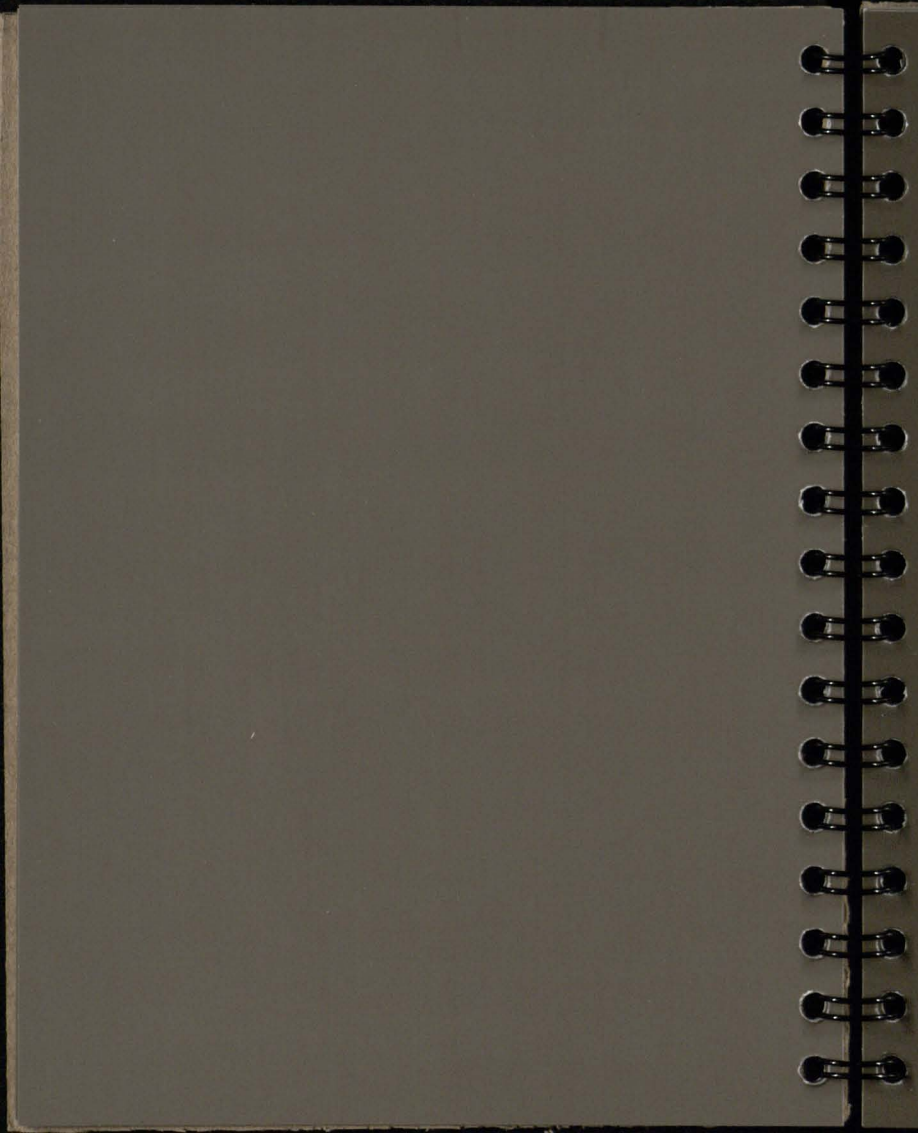
miało miejsce tylko jeden raz;
powtarza więc

m . e . c . h . a . n . i . c . z . n . . e .

to,co już nigdy nie będzie
się egzystencjonalnie

powtarzać

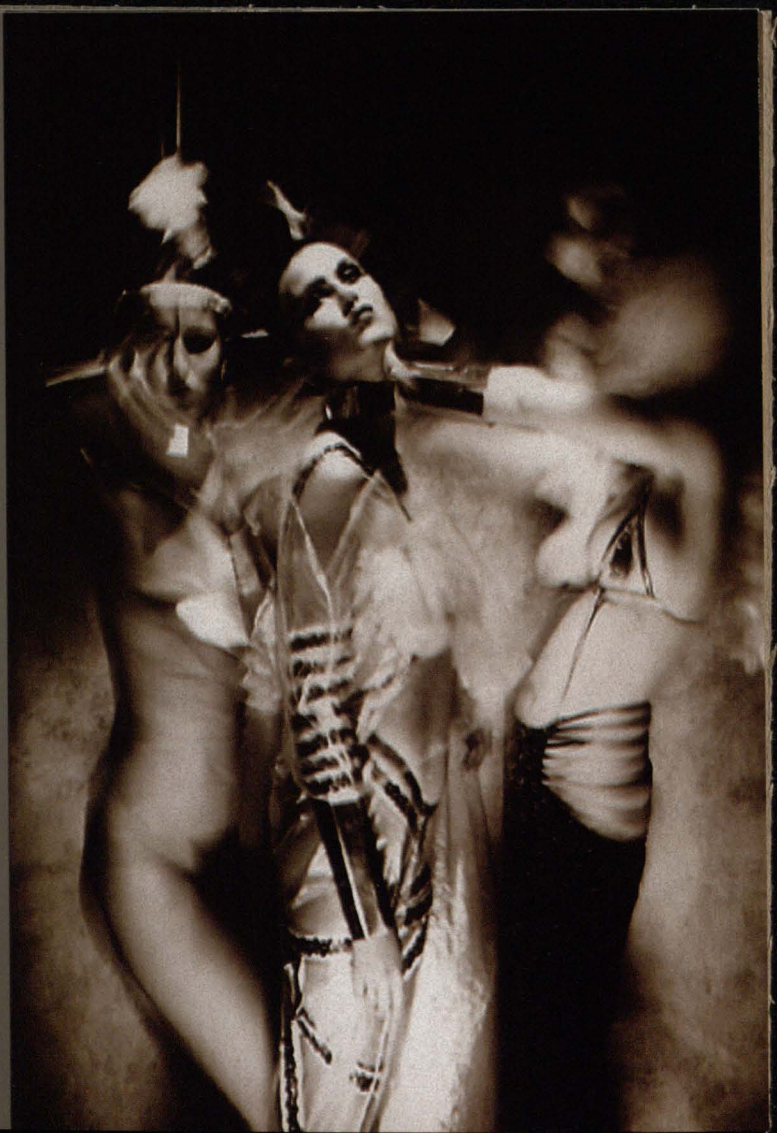

Jeśli chodzi o wyobrażenie,

fotografia stanowi
te bardzo subtelna chwile
gdy-prawdę mówiąc nie jestem
ani podmiotem,
ani przedmiotem,

ale raczej, który ze staje się
czuje,

pprzedmiotem.

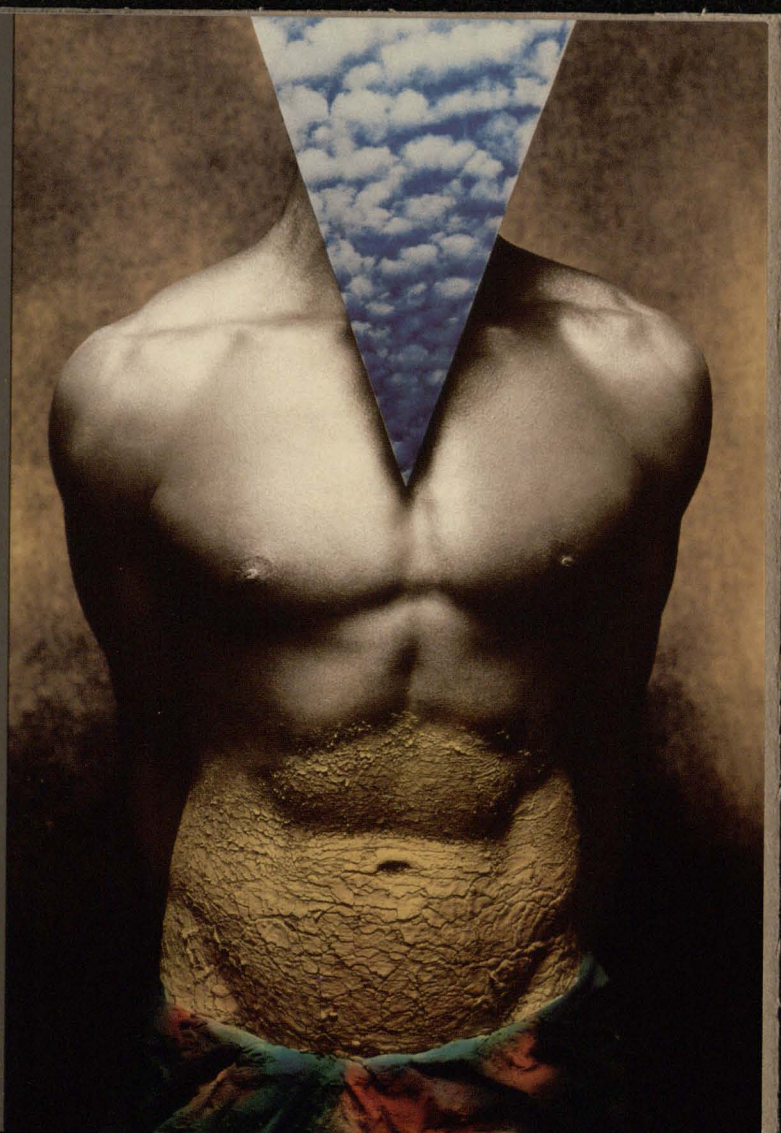
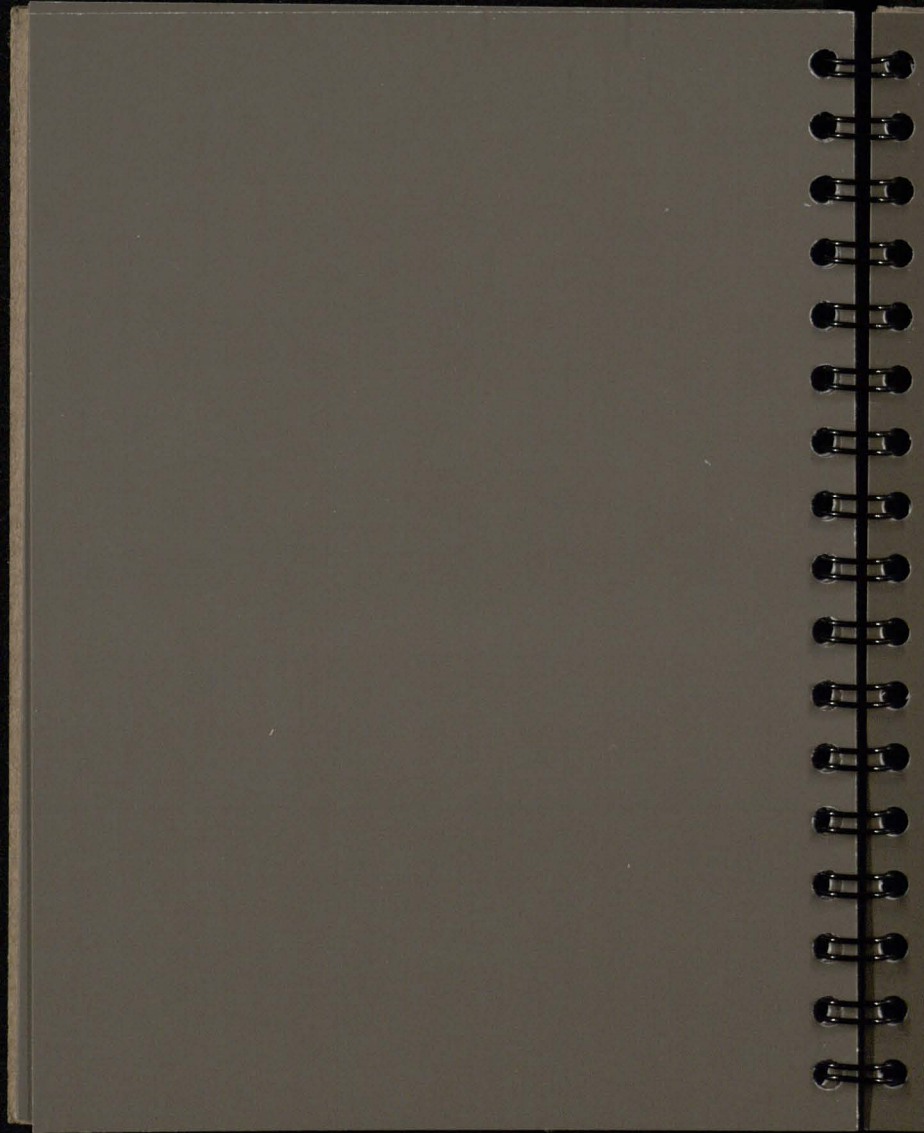

i choć **fotografia**
dotknięta jest niemocą,
jeśli chodzi o idee ogólne
(czyli fikcje)
jej siła jest jednak większa

od wszystkiego, co może
i co mógł wymyślić umysł ludzki,
aby upewnić nas co do rzeczywistości

-choć ta rzeczywistość jest zawsze tylko przyległością i przypadkowością

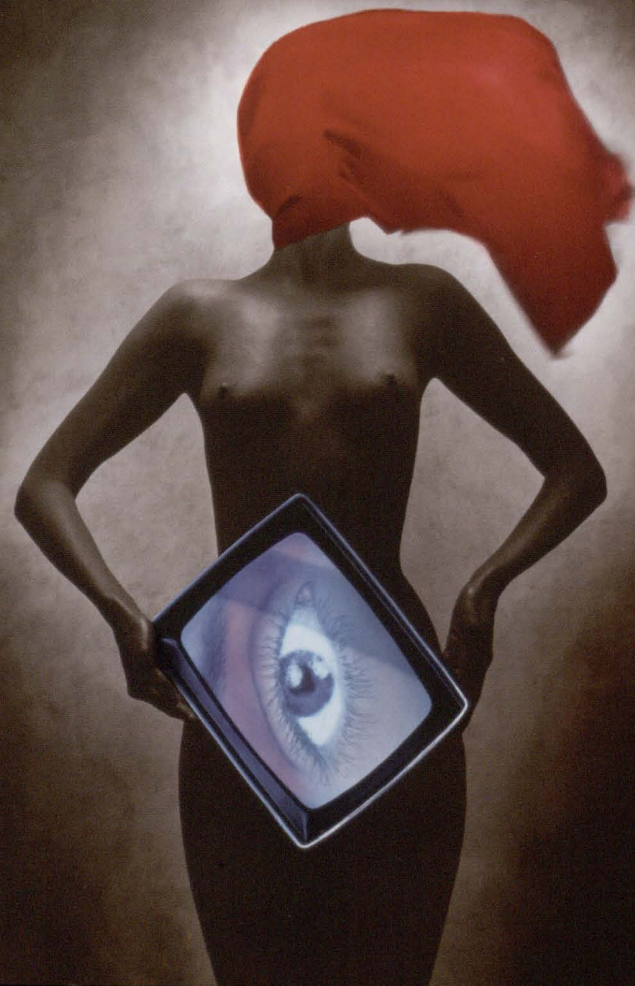
Wszystkie zdjęcia
świata tworzyły
labirynt.

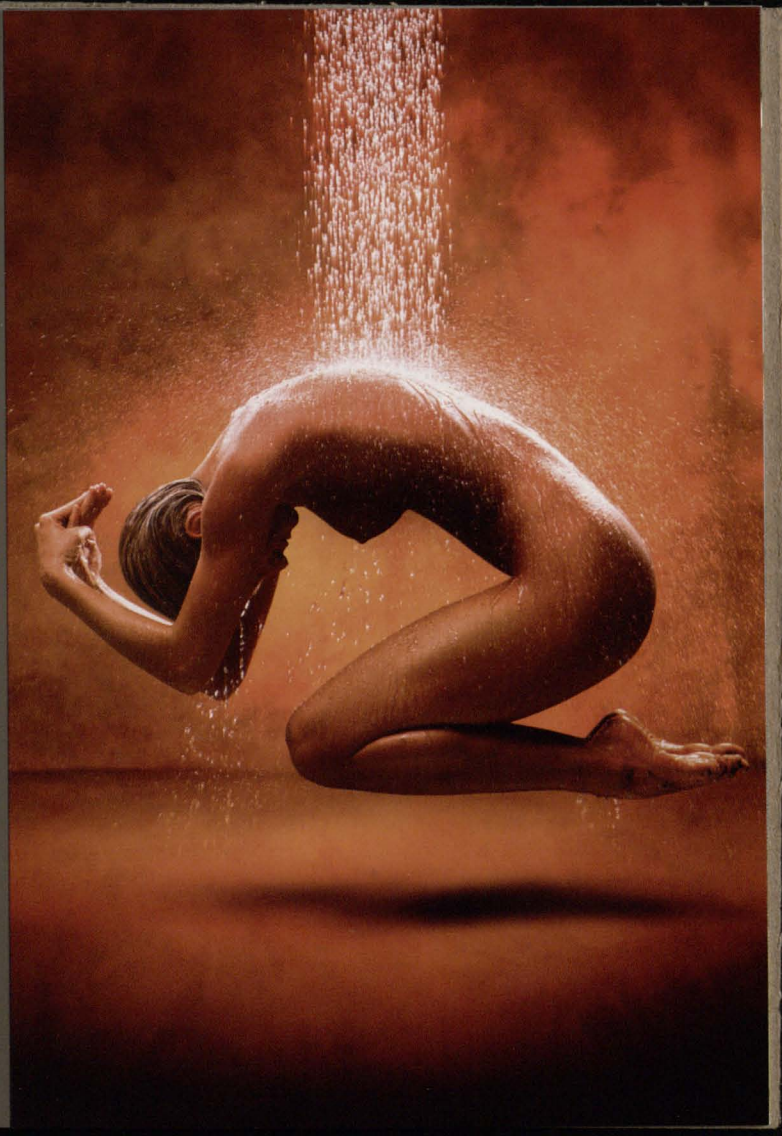
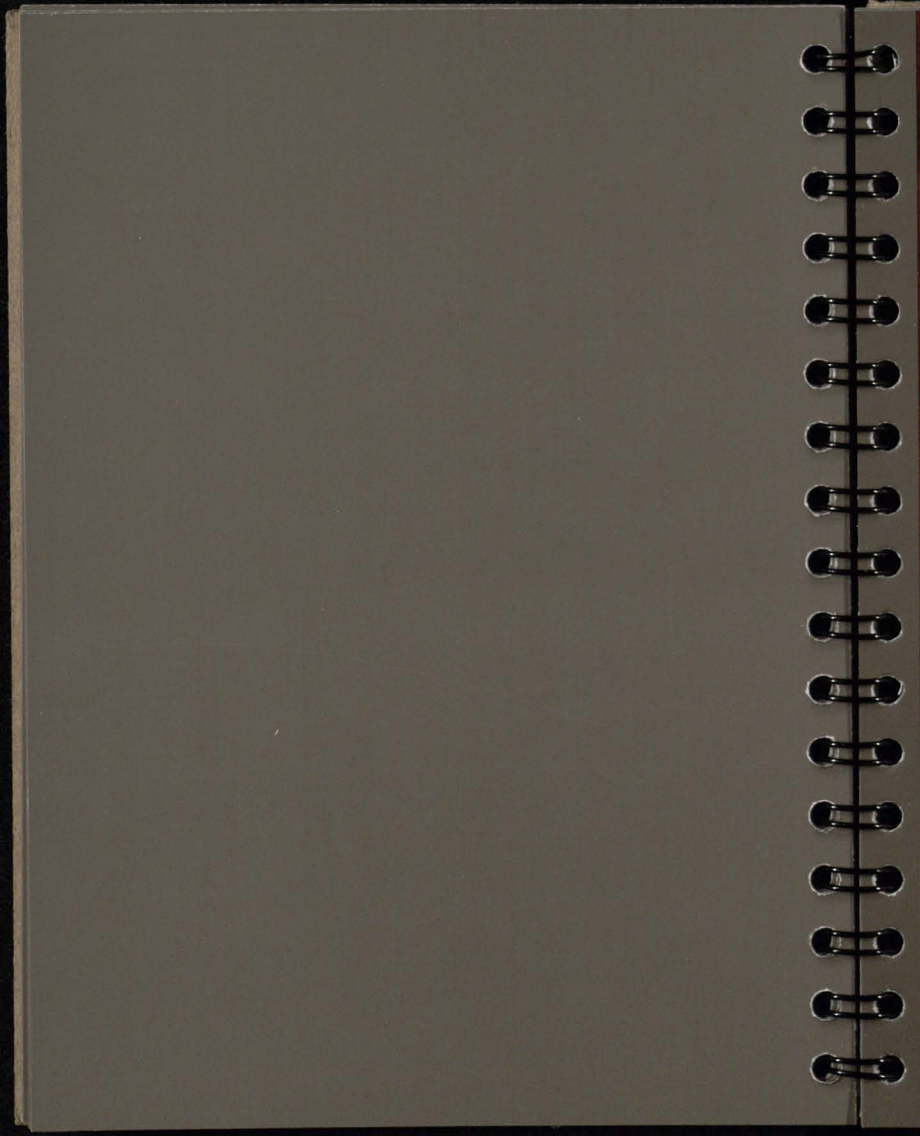
Wiedziałem, że w środku tego labiryntu
nie odnajdę **niczego** innego,
jak właśnie to zdjęcie, aby spełniło się

Nitzschego:
powiedzenie

Człowiek
w labiryncie
nie szuka
nigdy prawdy,
lecz wyłącznie
swojej

Ariadny

ta **fotografia,**
którą lubię i wyróżniam,
nie ma w sobie nic oszałamiającego,
kolyszącego się przed oczami

przyprawiającego o zawrót głowy.
To, co we mnie ją

Wywołuje,

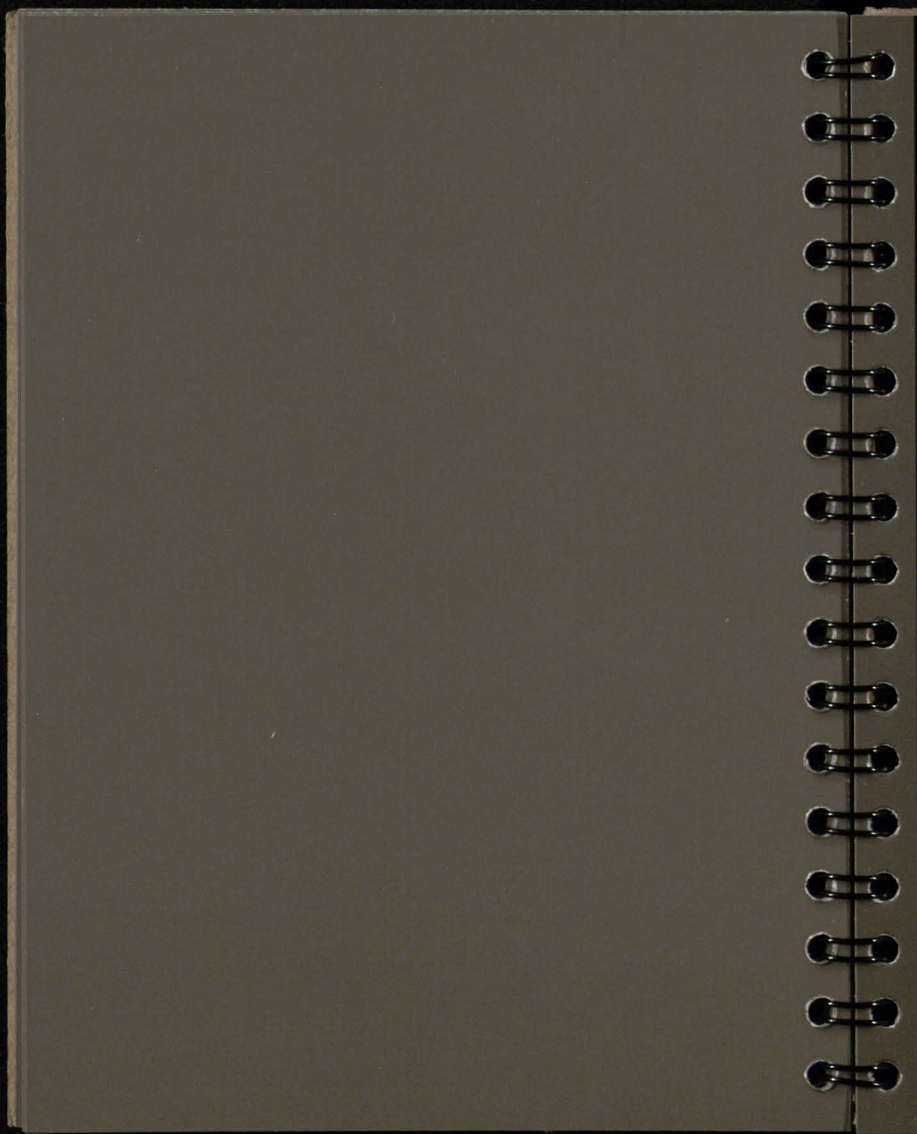
jest nawet przeciwieństwem
podniecenie wewnętrzne osłupienia, to raczej

Święto,

a także oddziaływanie, nacisk czegoś
niewyraźnego, co chce się wypowiedzieć.
może to być pociąg do przedstawionego
krajobrazu, ciała, lub miłość,
którą żywi lub żywiło do kogoś przedstawionego

na fotografii.

W gruncie rzeczy, żeby dobrze zrozumieć zdjęcie,
lepiej oderwać od niego wzrok czy zamknąć oczy?

Wstępnym warunkiem obrazu

jest **widzenie**

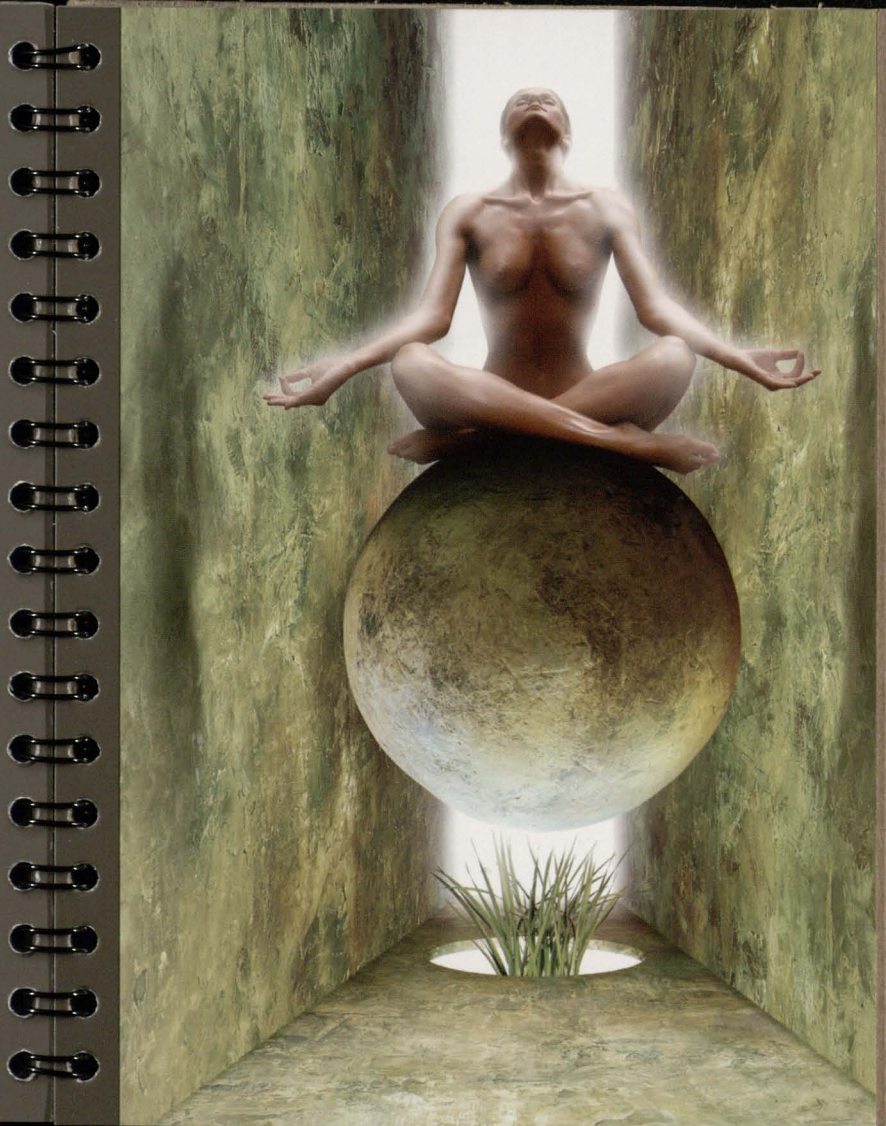
mówił Januoch do Kałki
zaś Kałka uśmiechnęła się
i odpowiedziała

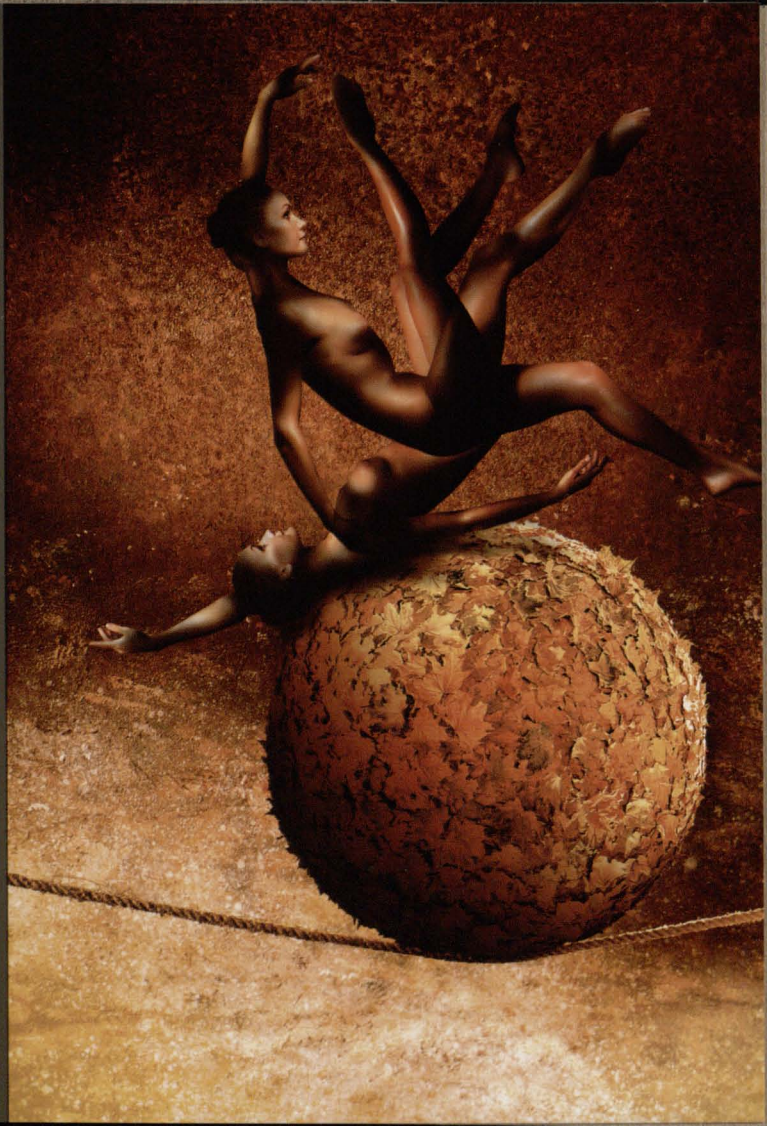
Fotografuje się rzeczy
żeby usunąć je z umysłu
moje **opowieści**

są w pewnym sensie zamykaniem oczu:
Fotografia powinna być milcząca,
nie jest to sprawa dyskrecji, lecz muzyki.

Subiektywność absolutną osiąga się w stanie czy

w wysiłku ciszy.

Maciej Mańkowski

Urodzony w 1949 roku. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików od 1985 roku. Debiut w fotografii artystycznej – 1970. Większość czasu poświęca fotografii reklamowej, tworząc równocześnie fotografię autorską. Najchętniej fotografuje ludzi. Z jednej strony jest zwolennikiem fotografii w jej klasycznej formie, a z drugiej angażuje media elektroniczne do jej przetwarzania. Brał udział w 50 wystawach zbiorowych i indywidualnych.

Specjalizuje się w tworzeniu autorskich kalendarzy wieloplanszowych. W dorobku posiada kalendarze dla takich firm jak: Sanitec Koło, BZ WBK, EB, Glaxo Smith Kline oraz liczne publikacje fotografii w magazynach „Wprost”, „Twój Styl”, „Playboy”, „Foto”.

„Sztuka Macieja Mańkowskiego leży pomiędzy głęboko zakodowanymi w naturze fotografii sferami uludy i prawdy. Tak rozumiana twórczość na drodze ewolucji, musiała odnaleźć swoje miejsce w szlachetnie rozumianej komercji i reklamie. Uluda i mit ma tu bowiem do spełnienia rolę szczególną. Fotograf ma tworzyć nowe fakty, nowe rzeczywistości i zgodnie z podstawowym atrybutem fotografii jakim jest rejestracja, zaświadczać o ich prawdziwości.”

Wojciech Zawadzki – katalog wystawy 1995

„Wyobraźnia Mańkowskiego jest syntetyczna i nowoczesna. Te prace muszą się podobać, bo są efektowne, wysmakowane i zanurzone we współczesnym masowym guście estetycznym, mają oryginalny styl i zarazem jakby go ukrywają.”

Andrzej Niziołek – Gazeta Wyborcza 1995

„Artysta też pozostaje dla nas postacią tajemniczą. Nie odkrywa twarzy, nie mówi wprost, nie nazywa. Na pewno wyraża tęsknotę za doskonałością, pięknem. Na pewno gdzieś podświadomie wierzy w to, że nie znajdzie piękna w codzienności, zwyczajności, w tym co ludzkie. To jego artystyczne prawo.”

Ewa Obrębowska - Piasecka – Gazeta Wyborcza 1998

„Okazuje się, że tradycyjne spojrzenie na fotografię Mańkowskiego nic nie wyjaśnia. Ona bowiem niczego nie dokumentuje, ani nie ilustruje. To kreacje autonomicznej kompozycji.”

Andrzej Haegenbarth – Magazyn Foto 1999

Maciej Mańkowski
tel. 601 777 953

Teksty: Roland Barthes
Tłumaczenie: Jacek Trznadel
Typografia: Roksana Mikołajczak

Galeria Sztuki BWA
ul. Długa 1, 58-500 Jelenia Góra
tel. (0 75) 752 66 69
fax (0 75) 767 51 32
<http://galeria-bwa.karkonosze.com>
dyrektor: Janina Hobgarska

ISBN 83-87871-33-8